

2. Анна Гончаренко Зарплата в конверте: куда жаловаться, кого накажут и как доказать. URL: <https://www.google.com/amp/s/amp.politeka.net/reading/analytics/753144-zarplata-v-konverte-kuda-zhalovatsja-kogo-nakazhut-i-kak-dokazat>
3. Смит А. Исследование о природе и причинах богатства народов/пер. с англ. П. Н. Ключкин. Москва: Эксмо, 2007. 1056 с.
4. Фридман М., Фридман Р. Свобода выбирать: наша позиция/пер. с англ. Т. Югай. Москва: Новое издательство, 2007. 356 с.
5. Дем'янишина О. А. Стратегічний управлінський облік як напрямок розвитку підприємства. *Економіка та управління в XXI ст.: виклики та перспективи розвитку: матеріали II Міжнар. наук.-практ. конф. (30–31 трав. 2019 р.)*. Умань: ВПЦ «Візаві», 2019. С. 159–161.
6. Дорогань С. М., Комяков О. О. Вдосконалення системи розподілу підприємства. *Проблеми економіки*. 2012. № 43. URL: <http://probleconomy.kpi.ua/pdf/2012-43.pdf>
7. Андрущак Є. Управління фінансовими ресурсами у процесі реструктуризації підприємств. *Фінанси України*. 2009. № 7. С. 30–38.

Терещук Н. – к. е. н., ст. викл.
Уманський національний університет
садівництва, м. Умань, Україна

Інновації в сфері державного регулювання готельно-ресторанного бізнесу

Процес розвитку – переходу від нижчого до вищого – виникає тому, що в нижчому в прихованому вигляді існує тенденція, яка веде до вищого. Таку тенденцію учені пояснюють законом боротьби протилежностей, як взаємодією між позитивними та негативними сторонами. Наприклад, взаємодією науково-технічного прогресу чи будь-якого явища дійсності. Боротьба таких протилежностей і є процесом розвитку. Зростання суперечностей робить їх головною рушійною силою розвитку [3].

Стимулюючий вплив на інноваційні процеси в туризмі мають різноманітні фактори:

- нові напрями розвитку науки і техніки, поява нових технологій;
- економічна і політична ситуація в окремих регіонах світу і країнах;
- нововведення, здійснювані міжнародними організаціями, правила економічних взаємовідносин, що встановлюються Світовою організацією торгівлі, нові форми співпраці, що впроваджуються ВТО, рішення, прийняті міжнародними або регіональними туристичними організаціями, асоціаціями, отримання нових знань про туристичні ресурси в різних регіонах земної кулі та інформація про складові різних турів;
- державні закони, а також інші правові акти, що визначають економічні та політичні принципи функціонування туристичних підприємств, включаючи розробку державної концепції розвитку туризму, прийняття нових нормативно-правових актів з соціально-економічних питань;
- зміна ситуації на ринках: поява нових туристичних напрямів, невідповідність пропонованих послуг потребам мандрівників, зміна структури попиту, поява нових вимог з боку споживачів до якості туристичного продукту;
- впровадження нововведень у діяльність виробничих галузей, тісно пов'язаних з туристичним бізнесом (транспортні компанії, готелі, оздоровчі установи, засоби зв'язку тощо);
- прагнення компаній зміцнити позиціонування на ринку або боротьба за виживання;
- несподівані події, які не залежать від волі людей: екологічні та техногенні катастрофи, терористичні акти та інші [2].

Інструменти створення сприятливого інституційно-правового середовища для підприємців-інноваторів поділяють на такі.

1. Інструменти регулювання попиту – це укладені центральними або регіональними органами державного управління договори з суб'єктами інноваційної діяльності, з якими держава не тільки замовляє розроблення і виробництва інноваційних продуктів, технологій і послуг, але й гарантує придбання цих продуктів чи їх реалізацію.

2. Інструменти регулювання пропозицій – це дії, спрямовані на забезпечення інноваторів фінансовою і технічною допомогою, у тому числі створення інноваційної інфраструктури: надання інноваторам грантів, позик, субсидій, гарантованих кредитів, дослідних податкових кредитів; забезпечення дослідників та інженерів відповідним обладнанням і приладами, приміщеннями і належним обслуговуванням; створення державних інституцій для поєднання науки і виробництва різних форм власності, наприклад, через створення і сприйняття розвитку технопарків, виставок, ярмарок тощо.

3. Інструменти створення сприятливого середовища для інноваційного процесу, до яких належать передусім податкові пільги, пільгове кредитування і субсидування, страхування і гарантування, надання прав на прискорену амортизацію устаткування, розвиток державою патентного права, системи стандартизації і сертифікації виробництва та окремих видів продукції, регулювання монопольних підприємств і видів діяльності, дозвіл тимчасової монополії інноватора. Це також створення сприятливих умов для міжнародної комерційної діяльності: торговельні угоди, зовнішньоекономічні тарифи, режими валютного регулювання, обстоювання прав та інтересів вітчизняних інноваторів у міжнародній кооперації праці. Це також розвиток і підтримка системи освіти в країні (повне або часткове фінансування закладів освіти, спеціальної фахової підготовки, перекваліфікації робочої сили, курсів тощо), соціальне страхування, охорона здоров'я, довкілля тощо [4].

У країнах з розвинутою ринковою економікою переважно для регулювання інноваційних процесів використовується інструментарій непрямих методів управління, а саме:

- пільгове оподаткування прибутку через зменшення бази і ставок оподаткування;
- пільгове оподаткування операцій, пов'язаних з обігом науковотехнічної продукції, наприклад, оподаткування за нульовою ставкою податку на додану вартість;
- надання дослідного та інвестиційного (податкового) кредиту – відстрочення податкових платежів у частині витрат з прибутку на інноваційні цілі;
- «податкові канікули» протягом кількох років на прибуток, отриманий від реалізації інноваційних проектів;
- пільгове оподаткування дивідендів юридичних і фізичних осіб, отриманих за акціями інноваційних підприємств;
- зниження ставок податку на прибуток на замовлені та спільні НДДКР;
- зменшення оподаткованого прибутку на суму вартості приладів та устаткування, що передаються вищим навчальним закладам;
- вирахування з оподаткованого прибутку внесків до благодійних фондів, діяльність яких пов'язана з фінансуванням інновацій;
- зарахування частки прибутку інноваційних підприємств на спеціальні рахунки з подальшим пільговим оподаткуванням у разі використання на інноваційні цілі.

В Україні згідно з Законом «Про інноваційну діяльність» основними формами державного регулювання інноваційної діяльності є:

- формування і реалізації державних, галузевих, регіональних та місцевих програм;
- створення нормативно-правової бази та економічних механізмів для підтримки і стимулювання інноваційної діяльності;
- фінансова підтримка виконання інноваційних проектів;
- встановлення пільгового оподаткування суб'єктів інноваційної діяльності;
- підтримка функціонування і розвитку сучасної інноваційної інфраструктури.

Отже, забезпечення інноваційної моделі розвитку готельно-ресторанного бізнесу в Україні шляхом концентрації ресурсів держави на пріоритетних напрямках науково-технічного оновлення виробництва послуг, підвищить конкурентоспроможність закладів готельно-ресторанного бізнесу на внутрішньому і зовнішньому ринках.

Джерела та література

1. Василенко В. О., Шматько В. Г. Інноваційний менеджмент: навч. посіб. Вид. 3-тє, випр. та доп./за ред. В. О. Василенко. Київ: Центр навч. л-ри, 2005. 440 с.
2. Павленко І. А. Економіка та організація інноваційної діяльності: навч. посіб. Вид. 2-ге. Київ: КНЕУ, 2006. 204 с.
3. Пащука М. Т., Шкільнюк О. М. Інновації: понятійнотермінологічний апарат, економічна сутність та шляхи стимулювання: навч. посіб. Київ: Центр навч. л-ри, 2005. 118 с.
4. Мунін Г. Б., Самарцев Є. В., Роглев Х. Й. Управління сучасним готельним комплексом: навч. посіб. Київ: Ліра-К., 2005. 520 с.

Ткаченко І. – студентка 542-ї групи

Науковий керівник: к. е. н., доц.

В. Самодай

Сумський державний педагогічний
університет імені А. С. Макаренка
м. Суми, Україна

Особливості управління персоналом на підприємстві

Через невисокий рівень професійної підготовки частини персоналу промислових підприємств ускладнюється адаптація до сучасних умов, що є особливо важливим та впливає на відтворення висококваліфікованих працівників промислових підприємств, котрі мають високий рівень загальної та спеціалізованої освіти. Тому однією з найважливіших проблем є управління персоналом на підприємстві, яке включає інноваційні підходи та принципи.

Система управління людськими ресурсами на сучасному підприємстві – це дієвий інструмент, незалежно від форми влади, для забезпечення конкурентоспроможного розвитку. З цієї причини існує потреба в підвищеній ефективності системи управління людськими ресурсами в галузі управління економікою.

Управління персоналом на підприємстві – ключовий момент для пробудження всіх систем управління. Щоб підвищити ефективність системи управління персоналом необхідно проаналізувати особливості розвитку ринкової економіки в Україні. Досягнення в управлінні персоналом визначається за двох основних напрямів:

1) майстерність підприємства правильно зрозуміти, необхідну поведінку персоналу для досягнення його стратегії;

2) перспектива застосовувати ефективні управлінські важелі для спрямування працівників на бажану поведінку.

Кожне з завдань в повній мірі важливе й складне, зокрема в умовах ринкової трансформації економіки.

При побудові персонал-системи слід розуміти, що вона є суб'єктом ринку, а її споживачами є посадові особи та структурні підрозділи, які зазнають складності з працівниками, постачальниками інших підрозділів, навчальними центрами, кадровими агентствами та навчальними організаціями. Позиціонування себе на підприємстві як на ринку головний критерій для системи управління персоналом.

Дослідження роботи вітчизняних підприємств доказує, що будь-яке підприємство у тому або іншому вигляді і розмірі має певні складові персонал-системи. Для стандартизації треба адекватно оцінити кожну з систем.

Підсистема підбору та відбору персоналу пов'язана з ситуацією на ринку праці. Коли пропозиція на ринку перевищує попит підприємство формує список кандидатів на певну